

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

Spauter, Johannes de

Argentorati, Anno, M. D. XV.

Regvla. XIII. De verbis plures genitiuos regentibus. Aestimo cum facio, uel
curo consulo duco, Et pendo refert est inter & est bene iungo, Ante dabunt
dictos patrios cu[m] plurimi & æqui, Et parui ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Niniuite.

ret. Vlpianus. Pluris hæreditas ualeret. Aliquando tamē inuenitur cum accusatiuo. Quinti. lib. ix. Idem significēt atq; idem ualeāt. Varro li. i. de lingua latina. Denarij q; dēnos æris ualebant. Quinarij q; quinos.

REGVLA. XIII.

De verbis plures genitiuos regentibus.

Aestimo cum facio, uel curo consulo duco,
Et pendo refert est inter & est bene iungo,
Ante dabunt dictos patrios cū plurimi & æqui,
Et parui nihili, nauci, flocci q; boni q;
Magni infiniti, maioris, maximi & assis,
Et minimi, multi, quædam bene ponito sexto.

Verba in litera significant id quod aestimo. Teren. Quid de me fiat parui curas. Ego hanc rem nihili duco. Semper te plurimi feci. Cice. lib. iij. episto. Demōstrauit me a te plurimi fieri. Apule. i. meta. Istud quidē quod polliceris æqui, boni q; facio. Ouidius in de ponto. Tu tamē hæc quæso consule missa boni, id est capias in bonā partē. Nugas nostras boni consule quæso. Flocci facio, pendo, curo, id est parui, & pene nihili. Sunt em flocci lanarū particulæ diuisæ a uelleribus inuuliter euolantes. Nauci est putamē nucis minimi profecto precij ergo nauci duco, id est nihili facio, aut minimi, Interest, refert, & est præter proprios genitiuos, regunt etiā præsertim hos quattuor, Tanti, quanti, magni, parui. Calepinus apponit hæc dictis uerbis tanq; totidem regant genitiuos, sed pro alijs magis habent aduerbia, ut minus interest, plurimū interest, quæ possunt etiā nomia dici, sed de his infra de sum. Ouidi. Pluris opes nunc sunt q; præscii temporis annis. Virgi. Non assis faciunt. Catullus. Omnes unius aestimemus assis. Non pilo facio legi apud eundē. Lancilottus ponit uerbū assifacio, bene etiā dicitur aestimo asse, ut in euāgelio. Duo passerēs asse uenerunt. Hora. Fiet eritq; tuus nūmorū milibus octo. Flocci facio, nihili facio, & cætera composita non sunt, quā multa ex his aperte sint diuisa ait, Calepi. Plau. in Curg. Respicio uos nihili meā gratiā facere. Idē in Rudēte. Minacias ego istas flocci non facio tuas. Facio etiā regit duos genitiuos lucrī & sumpti, quidā dicūt esse compositionē lucrifacio, id est lucror. sumptifacio, id est expendo, uel sumptū pro re emenda facio. Plau. Si nunc me suspendā, meā operā luserim, & præter operā restim sumpti fecerim. Lucrifacio hæc rem, id est lucror frequēs est apud Martialē. Puto uidet regere genitiuū. Ambro. Sub

repūt etiā fabulę fręq̄nter de sæculo ac uoluptatibus, claudere aures non potes, prohibere putat̄ superbię (Calepi. ait) id est attribuitur si casus datiuū est, uel æstimatur, si genitiuū. De consulo ait Quintilia. Consulo a consulēdo, id est iudicādo. unde est. Rogat ut boni cōsulās, id est iudices. liceor, id est preciiū defero, fuerat omīssum, ideo hic ponitur. Persi. Et centū græcos curto centulle licet. Idem significat licitor. Inde licitator, liceo non multū in usu est, de his abunde in defectiuīs uerbis, & anomalis disceptamus. Inuenio apud Cice. sæpe & etiā apud Philel. pro nihilo habeo & duco. Non dixero tamē emi p̄ multo, paruo &c. licet mendose fortasse in episto. Plinij legamus. Si ad nos aduexisses pro quintuplo uendidisses, & in translatione Arctini in politicis. Vendit pro pecunia uel cibo. Pueri dicunt p̄ quanto cœnasti, docti quanti cupias cœnare, quāti habitas, quanti portat nunciū epistolā, quāti huc aduectus es, quanti licitatus es librū, nō quantum uoluisti prębere pro libro, quāti æstimas librū hunc &c. non quantū uis habere pro libro, quod si latine diceres forsitan tamen rustice.

REGVLA. XIII.

Pauca recordandi patriū, quartūve requirunt.

Vt memini memoror, sic obliuiscor habetur.

Pauca uerba recordādi, ut recordor, memoror, memini, reminiscor & hoc uerbū obliuiscor regunt genitiuū uel accusatiuū. Virgi. Numeros memini si uerba tenerē. Sueto. in Cæsare. Meminerunt huius coniurationis. Plau. in Capti. Faciā ut huius diei loci meiq̄ semp̄ meminerit, qui mihi in cursu obstiterit. Memini aliquādo mentionē facio, & sic nō datiuū sed genitiuū, uel cum præpositione de ablatiuū habet. Quintili. Neq̄ omnino huius rei meminit poeta ip̄e. Et iterū, de quibus multi meminerunt. Cice. pro Lu. Flacco. De ui, de manu de armis, de copijs memineritis, hic in priore significatiōe rectius capi mihi uideat̄. Memini in finito iungit̄, ut Valla in Raudesem uoluit solū præteritū, ut Agretius solū præsentis nisi carnis gr̄a, ut nos cū Māci, utriuslibet. Terē. i Andria. Ego illā uidi uirginē, forma bona memini me uidere. Cice Memi me dicere. Vir. De cœlo tactas memi prædicere quercus. Idē tñ in Georgi. dixit. Nāq̄ sub Oebalię memi me turribus altis Coryciū uidisse senē. Metri necessitas excusat, ut inqt Agretius. Sed excusatio hęc nō est apud Persi. in dictione somniasse in præfatione. Plī. li. ij. Epi. Ita certe ex Quintili. præceptore meo audiuisse memini. Fabius li. x. Memini narrasse mihi ueliū secundū. sed per præsens gr̄atior est locutio. Dicimus itē memini memori. Plau. in cap. Hem